

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 687: Phát Bồ Đề Tâm, Hành Bồ Tát Đạo

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 058)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Những người có thể tin tưởng, đều hiểu rõ việc phát tâm Bồ Đề, hành Bồ Tát đạo. Bậc thượng có thể chuyển phàm thành Thánh. Bậc trung cũng thành đại nhân đại trí. Bậc hạ cũng là thiện nhân quân tử. Thời kỳ thịnh trị của Tam Hoàng Ngũ Đế cũng không thể vượt qua được.】

Đoạn này giảng về việc chân chính tin tưởng Phật pháp, tu học Phật pháp, có thể giúp quốc gia thái bình thịnh trị dài lâu, thế giới hòa bình, điều này đích xác có thể đạt được. “Năng tín” (có thể tin tưởng), đặc biệt là chỉ việc quý vị có thể tin vào những đạo lý mà Phật đã nói trong kinh Kim Cang, những nguyên lý và nguyên tắc tu học đã được nói đến, quý vị có thể tin tưởng. Quý vị tin tưởng, đương nhiên quý vị sẽ phát khởi tâm ý làm theo, làm theo đúng lời Phật dạy. Tâm này sinh khởi lên, đây chính là Bồ Đề tâm. Điều quan trọng nhất của Bồ Đề tâm chính là xả mình vì người, đây là tâm Bồ Đề chân chính, là sự giác ngộ chân chính.

Con người ta sống ở thế gian, ta đến thế gian này để làm gì? Ta đến là để phục vụ tất cả chúng sanh, ta đến là để làm lợi ích cho tất cả chúng sanh, một người có tâm niệm như vậy là đã thực sự giác ngộ rồi. Tôi đến thế gian này, tuyệt đối không phải vì bản thân mình; nếu nói là vì bản thân mình, thì vẫn phải tiếp tục không ngừng trôi lăn trong lục đạo luân hồi. Không vì chính mình, mà vì tất cả chúng sanh, chư vị thử nghĩ xem, quý vị không phải là Bồ Tát thì ai là Bồ Tát? Bồ Tát thừa nguyện tái lai, đảo giá từ hàng (quay thuyền từ bi trở lại độ sanh), cái tâm đó của chúng ta vừa thay đổi, thì chính là thừa nguyện tái lai. Trước khi chưa phát tâm này, thì đây là thân nghiệp báo, ý niệm vừa chuyển biến, thì chính là thừa nguyện tái lai, chẳng còn liên can gì với thân nghiệp báo nữa. Thân nghiệp báo là do trong đời quá khứ làm điều bất thiện nên phải chịu quả báo khổ. Mọi người đọc kinh Phật nhiều, quý vị sẽ biết tạo ác nghiệp thế

nào thì phải chịu quả báo thế ấy. Ý niệm vừa chuyển đổi, biến thành thừa nguyện tái lai, cái “Ta” không còn nữa; Ta không còn nữa thì tội nghiệp đó ai sẽ chịu quả báo? Không có ai chịu báo cả. Ý niệm vừa sửa đổi, thân này của tôi là thân thừa nguyện tái lai, không phải thân nghiệp báo, cho nên mới nói với quý vị rằng, diện mạo, thể chất sẽ thay đổi, chính là đạo lý này. Quý vị muốn hỏi đây là lý do gì? Lý do trong Phật pháp đều đã nói qua rồi, cảnh tùy tâm chuyển, tướng tùy tâm chuyển, tâm thay đổi rồi, tâm của người đó biến thành tâm Bồ Tát, cho nên tướng của họ cũng giống như Bồ Tát, thể chất cũng giống Bồ Tát, sự chuyển biến này là nhanh chóng nhất.

Người thế gian muốn tu thiện tích đức để thay đổi, quý vị xem cư sĩ Liễu Phàm, Viên Liễu Phàm, ngài ấy tích công lũy đức, đoạn ác tu thiện, ngài đã thay đổi được, nhưng thay đổi rất chậm, mười mấy năm mới thay đổi. “Kinh Kim Cang”, “Kinh Vô Lượng Thọ” thay đổi rất nhanh, vài ngày là thay đổi rồi, vài ngày thì quý vị không dễ dàng nhìn thấy, nhưng ba tháng là sẽ nhìn thấy. Thời gian ba tháng rất ngắn, ba tháng là có thể thấy được sự thay đổi rõ rệt, điều này chúng ta thực sự nhìn thấy được. Đọc “Kinh Vô Lượng Thọ”, đọc đủ vài ngàn biến, đọc đủ một vạn biến, đọc đủ hai vạn biến, chỉ đọc tụng thôi thì người đó vẫn chưa hẳn có thể thay đổi; khi họ thực sự đọc thấu suốt, hiểu rõ ràng rồi, trong kinh giảng “thọ trì”, thọ trì là gì? Là y giáo phụng hành, chỉ cần vừa phát khởi cái tâm này, tôi phải y theo lời giáo huấn của Phật để tu hành, y theo lời giáo huấn của Phật để trải qua ngày tháng, y theo lời giáo huấn của Phật để sống, ý niệm này vừa động, nghiệp lực lập tức liền chuyển thành nguyện lực, nhanh hơn cư sĩ Liễu Phàm quá nhiều rồi. Cùng một đạo lý như vậy, quý vị đối với kinh nghĩa của Phật có thực sự thấu hiểu hay không, nếu không thực sự thấu hiểu, thì ý niệm đó của quý vị không thể xoay chuyển được; thực sự hiểu rõ rồi, sẽ xoay chuyển được, vừa xoay chuyển xong liền lập tức thấy hiệu quả, liền không còn giống như trước. Người hành đạo Bồ Tát, mặc áo ăn cơm đều là hành đạo Bồ Tát, đối nhân xử thế cũng là hành đạo Bồ Tát, đi đứng nằm ngồi, không có thứ gì không phải là hành đạo Bồ Tát, ý nghĩa này rất sâu rất rộng, phần trước đã giảng qua rất nhiều, chư vị phải dụng tâm tỉ mỉ mà thể hội.

Phần dưới đây giảng về ba loại hiệu quả. Vì sao lại có ba bậc thượng, trung, hạ? Bởi cái tâm xoay chuyển đó không giống nhau, đối với giáo lý, giáo nghĩa, độ sâu sắc trong sự thể hội không giống nhau. Người có sự thể hội sâu sắc, dụng tâm chân thực, thuần chân, họ chuyển đổi rất nhanh, lập tức liền chuyển phàm thành Thánh. Chữ “Thánh” ở đây, là theo tiêu chuẩn trong kinh

Kim Cang, từ bậc Sơ Trụ của Viên giáo trở lên, chính là bốn mươi một vị Pháp thân Đại sĩ mà kinh Hoa Nghiêm đã giảng; vừa chuyển liền nhập vào hàng ngũ của Pháp thân Đại sĩ, đây là bậc thượng thừa. Bậc trung cũng là đại nhân đại trí, đại nhân đại trí là nói đến Thanh Văn, Duyên Giác, Quyền giáo Bồ Tát; bậc hạ là thiện nhân quân tử, chính là điều người thế gian chúng ta thường nói đến, thánh hiền quân tử ở thế gian. Câu tiếp theo nói rằng, trong thư tịch cổ của Trung Quốc chúng ta có ghi chép lại, thời kỳ chính trị thanh bình và sáng suốt nhất, người dân có cuộc sống tốt đẹp nhất, chính là thời Tam Hoàng Ngũ Đế. Thời kỳ thịnh trị của Tam Hoàng Ngũ Đế cũng không thể vượt qua. Ý nghĩa này chính là nói, nếu thực sự có thể tin Phật, phát tâm hành đạo Bồ Tát, thì sự thái bình thịnh trị thời Tam Hoàng Ngũ Đế cũng không thể sánh bằng những người có thể tin tưởng và phát tâm hành đạo Bồ Tát.